

Ich ka mich nitt vertrage
Mit ihm im gliche Hüs,
Thüet er mir ebbes sage,
So kumm ich gar nitt drüs!
O je! o je! o je!
Thüet er mir ebbes sage,
O je! o je! o je!
So kumm ich gar nitt drüs.

Diemol redt er mich a:
«Schaü d'Sunn' schint scho schön Schang!»
Ich will eüch g'frotg jetz ha,
Eb's eim nitt wird ganz bang?
Ich ka mich etc. . . .

Er hat g'sàit, er heb e Kummission fir mi, ich soll do ufe ku . . . er meint alleweg, ich ha sunscht nit z'thüe as sine Kummissione z'mache . . . doch still . . . do isch er glaüb (er geht in dr Hintergrund un springt alle Blick uf an dr Wand, fir Mucke z'fange).

Franz (kunnt ine rechts, fir sich).

Das sin ganz sunderbare Lit, mi Oncle un mi Cüsine! . . . sie meine-n-alleweg, ich kumm fir die zwanzig-taüsend Franke z'hirothe, ohne mi Glick derbi z'süeche (er lipft d'Achsle) 's Beste wird si, ich mach mi Kuffer un gang wieder, wo-n-i her ku bi . . . ich ha jo jetz scho wieder g'sàh, wie's im Elsass züegeht . . . ich ha do grad e Souvenir, wo-n-i will mitnàh (er hat e Statüette, wo d'Alsacienne druf isch, in dr Hand) awer ich wird's miesse-n-in ebbes iwickle . . . in Straü oder Hài vielleicht (er sieht dr Schang) tiens, do isch jo dr Schang! . . . Schang, läng Hài! . . . er zieht dr Kuffer fire, stellt ne-n-uf dr Tisch un git si z'schaffe mit).

Schang (fir sich).

Hein . . . was sàit er? . . . jetz redt er wieder chinesis; (züem Franz) was bleibt?

Franz (mit sim Kuffer b'schäftigt).

Hài, Schang!

Schang (fir sich).

Schang-läng-Hài! . . . Hài-Schang! . . . er soll ditsch rede! . . . weiss ich, was er will! . . . (er geht hinte-n-üse).

Franz (fir sich).

Wenn ich's awer thàt in Watte-n-iwickle? . . . das wàr noch besser . . . ich müess geh lüege, ass ich Watte find am e-n-Ort (er geht üse rechts).

III. Uftritt.

Kàtele, derno Franz.

Kàtele (kunnt ine links).

Weisst's dr Cüsine vom Testament oder weiss er's nitt? . . . das isch jetz d'Frog . . . wenn er's nitt weiss, so isch mi Entschluss g'fasst . . . ich mach, ass er mich nitt will, ass ich d'ganze Summe bikumm, derno isch mi Vater g'rettet . . . si Ehr geht vor mim Glick . . . (se sieht dr Kuffer) tiens . . . er wird doch ebbe nitt scho am Ipacke si? Doch still, do kunnt er!

Franz (kunnt ine rechts; er hat e Päckle Bäuele im e Papier ig'wickelt in dr Hand).

Eh, tiens! . . . mi liewe Cüsine! . . . Dü machsch awer e-n-ernsthaft G'sicht hit, Kàtele . . . isch Dr e Spinnen-iwer dr Weg g'loffte? (er legt si Päckle-n-uf dr Tisch).

Kàtele.

Un Dü . . . was sieh-n-i . . . witt ebbe scho wieder furt, ass De dr Kuffer fire süechs? . . .